

NAXOS

PIERRE GAVEAUX
LÉONORE

OU L'AMOUR CONJUGAL

KIMY MC LAREN
JEAN-MICHEL RICHER TOMISLAV LAVOIE PASCALE BEAUDIN
OPERA LAFAYETTE
RYAN BROWN

STAGE DIRECTOR
ORIOLO TOMAS

RYAN BROWN, ARTISTIC DIRECTOR
OPERA Lafayette

Fransk charm i Leonore-opera

Pierre Gaveaux: Léonore ou l'amour conjugal

Naxos NBD0085V [1 DVD]

Foto © Naxos

Léonore eller den äktenskapliga kärleken av fransmannen **Pierre Gaveaux** (1761-1825) är den första i raden av flera operor som bygger på samma textförlaga. Gaveaux komponerade sin opera till en text av Jean-Nicolas Bouilly och den fick sin premiär i Paris 1798. 1803 kom **Ferdinand Paërs** opera på samma tema och Beethoven, som hörde den i Wien, skrev flera versioner, varav *Fidelio* blev den slutgiltiga, mellan åren 1805 till 1814.

Vem var då Gaveaux? Jo, en fransk sångare och tonsättare som fick engagemang vid flera operahus i Paris och skrev över 30 operor, av vilka ett par även kom att spelas på Kungliga Teatern i Stockholm. Här föreligger en filmad föreställning som för ett par år sedan sattes upp av operasällskapet *Opera Lafayette*, som har sin bas i Washington och New York. Grundaren och dirigenten **Ryan Brown** har en förkärlek för operor från 17- och 1800-talen, i synnerhet de franska. Orkestern, som till stor del består av frilansmusiker, spelar på tidstrogna instrument och gör ungefär tre stora operaproduktioner per säsong. Sångarlaget består av etablerade operasångare från det franskspråkiga Kanada.

Denna iscensättning har en enkel dekor med några markerade dörröppningar, kompletterad med ljussättning, för att variera miljö, klockslag och stämning. Den talade dialogen är effektiv och brer aldrig ut sig. Det handlar om korta repliker som för handlingen vidare eller förklarar situationen. Sopranen **Pascale Beaudin** gör en Marceline som har spelet i sin hand, jämförbar med Susanna i Mozarts *Figaros bröllop*. Beaudin har en glittrande och sprudlande stämma och gör sin roll naiv och naturlig. Visst, hon är kär i *Fidelio*, men hennes uppvaktande kavaljer,

Jacquino, som sjungs av tenoren **Keven Geddes**, är inte det sämsta. (De får varandra på slutet). Sopranen **Kimy Mc Larens** tydliga tolkning av Fidelio/Léonore som en seriös och målmedveten person är trovärdig och välsjungen. Florestan, **Jean-Michel Richer**, har en fin tenoraria i andra aktens inledning och är en ädel person. Roc (basen **Tomislav Lavoie**) är plikttrogen och gillar pengar, Pizare (barytonen **Dominique Côté**) girigheten och ondskan personifierad och Dom Fernand (basbarytonen **Alexandre Sylvestre**) en äkta god representant för lag och rättvisa. Rollkaraktärerna är enkla att följa, de har fått tydlig personregi och det ger helheten en fin charm och gör verket rättvisa. Ämnet till trots så ger denna opera mig mer charm och operahistoria än politik och frihet.

Evabritt Selén

Pierre Gaveaux: Léonore ou l'amour conjugal

Dirigent: **Ryan Brown**

Opera Lafayette Orchestra and Choir

Regi: **Oriol Tomas**

Léonore/Fidélio: **Kimy Mc Laren**

Florestan: **Jean-Michel Richer**

Roc: **Tomislav Lavoie**

Marceline: **Pascale Beaudin**

Pizare: **Dominique Côté**

Jacquino: **Keven Geddes**

Dom Fernand: **Alexandre Sylvestre**